

ЗРАЗОК ЗАПОВНЕННЯ ЖУРНАЛУ ОБЛІКУ ВИДАЧІ ІНСТРУКЦІЙ З ОХОРОНИ ПРАЦІ

ЗРАЗОК ЗАПОВНЕННЯ ЖУРНАЛУ ОБЛІКУ ВИДАЧІ ІНСТРУКЦІЙ З ОХОРОНИ ПРАЦІ

Проведення атестації робочих місць

Поняття «атестація робочих місць за умовами праці» – це комплексна оцінка всіх факторів виробничого середовища і трудового процесу, супутніх соціально-економічних факторів, що впливають на здоров'я і працездатність працівників в процесі трудової діяльності. Тому в разі перевищення норм шкідливих факторів працівники повинні отримувати пільги за перебування в цих умовах.

Атестація проводиться на підприємствах, в установах та організаціях незалежно від форм власності й господарювання, де технологічний процес, використовуване обладнання, сировина та матеріали є потенційними джерелами шкідливих і небезпечних виробничих факторів, що можуть несприятливо впливати на стан здоров'я, а також на їхніх нащадків, як тепер, так і в майбутньому.

Для того, щоб підприємство змогло надати, а працівники, які працюють в несприятливих умовах праці змогли отримати пільги і компенсації за роботу у цих умовах, насамперед, необхідно перевірити наявність професій (посад) у Списках виробництв, робіт, професій, посад і показників, зайнятість в яких дає

право на пенсію за віком на пільгових умовах (остання редакція затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 24 червня 2016 року № 461), Списки виробництв, цехів, професій і посад із шкідливими і важкими умовами праці, зайнятість працівників на роботах в яких дає право на щорічну додаткову відпустку, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 17 листопада 1997 року № 1290 (зі змінами), Перелік виробництв, цехів, професій і посад із шкідливими умовами праці, робота в яких дає право на скорочену тривалість робочого тижня, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 21 лютого 2001 року № 163, Перелік робіт із важкими, шкідливими та особливо шкідливими умовами праці у будівництві, на яких встановлюється підвищена оплата праці затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 12.07.2005 р. № 576.

Атестацію має проводити атестаційна комісія, склад і повноваження якої визначаються наказом по підприємству, організації в строки, передбачені колективним договором, але не рідше як один раз на п'ять років (п. 4 Порядку проведення атестації). Проте, в разі докорінної зміни умов і характеру праці з ініціативи власника або уповноваженого ним органу, профспілкового комітету, трудового колективу або його виборного органу проводиться позачергова атестація.

Дата і термін проведення чергової атестації визначаються з урахуванням того, що вона має бути завершена до закінчення терміну попередньої атестації.

Недотримання термінів проведення чергової атестації так як і не проведення атестації робочих місць призводить до порушення прав працівників – фактично, працюючи в шкідливих і важких умовах праці, наймана особа не одержить передбачених законодавством пільг, компенсацій і соціальних гарантій. Керівник підприємства несе повну відповідальність за своєчасне та якісне проведення атестації робочих місць за умовами праці (п.4 Порядку проведення атестації робочих місць за умовами праці, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від

01.08.1992 №442).

Статтею 13 ЗУ «Про охорону праці» передбачено, що роботодавець зобов'язаний створити на робочому місці в кожному структурному підрозділі умови праці відповідно до нормативно-правових актів та організувати, зокрема, проведення лабораторних досліджень умов праці, атестацій робочих місць на відповідність нормативно-правовим актам з охорони праці в порядку і строки, що визначаються законодавством. За їх підсумками вжити заходів щодо усунення небезпечних і шкідливих для здоров'я виробничих факторів.

Несвоєчасне виконання вимог цієї статті тягне за собою притягнення роботодавця чи інших посадових осіб до адміністративної відповідальності, що виражається накладенням штрафу згідно ч. 5 ст. 41 Кодексу Законів про адміністративні порушення у розмірах передбачених статтею.

Проте, варто нагадати, що сплата штрафу не звільняє суб'єкта господарювання від проведення атестації. В будь-якому випадку атестацію обов'язково потрібно провести.

За результатами проведеної атестації атестаційна комісія складає відповідні переліки. По-перше, робочих місць, виробництв, робіт, професій і посад, працівникам яких підтверджено право на пільги і компенсації, що визначаються законодавством. По-друге, робочих місць, виробництв, робіт, професій і посад, працівникам яких пропонується встановити пільги і компенсації за рахунок коштів підприємства. Це регламентовано статтею 26 ЗУ «Про підприємства» і статтею 13 ЗУ «Про пенсійне забезпечення». По-третє, робочих місць з несприятливими умовами праці, на яких необхідно здійснити першочергові заходи щодо їх поліпшення.

Перелік робочих місць, виробництв, робіт, професій та посад підписує голова комісії, відповідно погоджуючи з профспілковим комітетом. На підприємстві видається наказ, яким затверджуються вищевказані переліки.

Матеріали атестації робочих місць за умовами праці є документами суворої звітності і повинні зберігатися на підприємстві протягом 50 років.

Джерела:

Закон України “Про охорону праці”.

Постанова КМУ №741 від 05.10.2016 р. №”Про затвердження Порядку атестації робочих місць за умовами праці”.

Наказ Мінпраці України “Методичні рекомендації щодо проведення атестації робочих місць за умовами праці” від 01.09.1992 року.

Охорона праці при виконанні робіт на висоті

Під час організації робіт на висоті слід ураховувати, що основними небезпечними виробничими факторами під час виконання цих робіт є падіння працівника або падіння предметів; супутніми можуть бути фактори: пожежна небезпека, дія електричного струму, підвищені рівні запиленості, загазованості повітря, шуму, несприятливі кліматичні умови тощо.

Для створення безпечних умов під час виконання робіт на висоті необхідно:

- забезпечити наявність, міцність і стійкість огорожень, риштувань, настилів, драбин тощо;
- забезпечити працівників необхідними засобами захисту та використовувати їх за призначенням;
- виконувати у повному обсязі організаційні та технічні заходи, передбачені цими Правилами;

- застосовувати технічно справні машини, механізми і пристрої, укомплектовані необхідною технічною документацією;
- забезпечити необхідну освітленість на робочих місцях та безпечні проходи до них;
- уживати заходи щодо усунення або зменшення впливу шкідливих та/або небезпечних факторів;
- урахувати метеорологічні умови, а також стан здоров'я працівників, які виконують роботи на висоті.

Роботи на висоті виконуються за нарядами-допусками встановленої форми, до нарядів додаються проекти виконання робіт чи технологічні карти.

Працівники, які виконують роботу на висоті, зобов'язані:

- знати і виконувати вимоги Правил охорони праці під час виконання робіт на висоті, інших нормативно-правових актів та інструкцій з охорони праці, що стосуються їх робіт чи професій;
- дбати про особисту безпеку, а також про безпеку оточуючих людей під час виконання будь-яких робіт;
- виконувати роботи із застосуванням касок, запобіжних поясів, інших засобів індивідуального та колективного захисту;
- проходити в установленому порядку медичний огляд.

До виконання робіт на висоті допускаються особи, не молодше 18 років, які пройшли спеціальне навчання та перевірку знань з охорони праці, інструктаж та медичний огляд.

Одноставність в управлінні товариством з обмеженою відповідальністю

З 17 червня 2018 року вступив в дію Закон України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю» (далі – Закон), що вносить зміни щодо правового регулювання діяльності товариств з обмеженою відповідальністю (далі – товариства) в Україні.

Відповідно до положень Закону в наступних випадках питання з порядку денного приймаються усіма учасниками:

реорганізація товариства	ч.4 ст.11
обмеження щодо зміни співвідношення часток учасників	ч.3 ст.12
затвердження грошової оцінки вкладу у негрошовій формі.	ч.3 ст.13
строки внесення вкладів.	ч.1 ст.14
строки та умови внесення додаткових вкладів	ч.7 ст.18
механізм реалізації переважного права учасників товариства	ч.6 ст.20
відчуження частки (частини частки) та надання її в заставу	ч.2 ст.21
строк, порядок, розмір та спосіб проведення розрахунків з учасником, що виходить з товариства, а також порядок вибору суб'єкта оціночної діяльності	ч.12 ст.24

укладення відплатного договору про набуття товариством частки у власному статутному капіталі	ч.2 ст.25
виплата дивідендів не грошовими коштами	ч.2 ст.26
прийняття рішення з будь-якого питання без дотримання вимог, встановлених Законом та статутом товариства	ч.10 ст.31
прийняття рішення з питань, не включених до порядку денного загальних зборів учасників	ч.5 ст.33
прийняття рішень іншою кількістю голосів учасників товариства (але не менше, ніж більшість голосів), крім рішень, які відповідно до цього Закону приймаються одностайно	ч.5 ст.34
порядок надання згоди на вчинення правочинів, щодо яких є заінтересованість.	ч.2 ст.45

Ви зможете замовити професійні послуги від фахівців нашої Компанії.

Виключення учасника товариства з обмеженою

Відповідальність

У разі створення господарського товариства, зокрема товариства з обмеженою відповідальністю (далі – ТОВ), його учасники переслідують визначену однакову для всіх мету та керуються єдиними принципами розвитку й ведення бізнесу. Однак згодом, як часто буває на практиці, взаєморозуміння та бажання учасників діяти спільно вичерпується і кожен починає переслідувати особисті інтереси, що суперечать колективним. Через це учасник навмисне перестає виконувати свої обов’язки або виконує їх неналежним чином, перешкоджає своїми діями досягненню цілей товариства, блокує ухвалення важливих рішень. Прояви такої поведінки учасника можуть бути найрізноманітнішими, наприклад: не дотримується вимог установчих документів товариства; не виконує рішень загальних зборів та інших органів управління товариства; поширює конфіденційну інформацію, що може завдати шкоди діловій репутації товариства або призвести до фінансових збитків; перешкоджає проведенню загальних зборів учасників товариства, не з’являючись на них, що призводить до відсутності кворуму; голосує на загальних зборах проти ухвалення рішень з питань, що є важливими для діяльності товариства (укладення, схвалення правочинів, зміна діяльності, зміна виконавчого органу тощо) або взагалі не голосує; уносить до порядку денного питання, які не відповідають меті діяльності товариства. До 07.06.18 р. норми Цивільного кодексу (далі – ЦК), Господарського кодексу (далі – ГК) та Закону від 19.09.91 р. № 1576-XII «Про господарські товариства» (далі – Закон № 1576) надавали загальним зборам право виключати «недобросовісних!» учасників з товариства. Однак 07.06.18 р. набув чинності Закон від 06.02.18 р. № 2275-VIII «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю» (далі – Закон № 2275), який змінив норми Закону № 1576 щодо регулювання товариств з обмеженою та додатковою відповідальністю, а з ЦК взагалі вилучив підрозділ 4 § 1 гл. 8 «Товариство з обмеженою відповідальністю» (ст. 140–151). У Законі № 2275 істотно

змінився у порівнянні із Законом № 1576 підхід до виключення учасника з товариства. Відтепер виключення учасника товариства можливе в таких випадках. 1. У разі прострочення внесення вкладу учасником (ст. 15 Закону № 2275). Якщо учасник прострочив внесення вкладу чи його частини (а за новим Законом стандартний строк – 6 місяців, якщо інше не встановлено статутом), то виконавчий орган (далі – ВО) товариства повинен надіслати йому письмове попередження про прострочення. Таке попередження має містити інформацію про невнесений своєчасно вклад чи його частину та додатковий строк, наданий для погашення заборгованості. Додатковий строк установлюється ВО чи статутом товариства, але не може перевищувати 30 днів. Якщо учасник не вніс вклад для погашення заборгованості протягом наданого додаткового строку, то ВО товариства має скликати загальні збори учасників, які можуть виключити учасника товариства через заборгованість із унесення вкладу. 2. У разі відсутності спадкоємців чи правонаступників (ст. 23 Закону № 2275). За Законом № 2275 у разі смерті або припинення учасника товариства його частка переходить до його спадкоємця чи правонаступника без згоди учасників товариства. А з ЦК було вилучено ч. 1 ст. 100, яка передбачала, що право участі в товаристві є особистим немайновим правом і не може окремо передаватися іншій особі. У разі смерті, оголошення судом безвісно відсутнім або померлим учасника-фізособи чи припинення учасника-юрособи, частка якого у статутному капіталі товариства становить менше 50 %, та якщо протягом року із дня закінчення строку для прийняття спадщини, установленого законодавством, спадкоємці (правонаступники) такого учасника не подали заяву про вступ до товариства відповідно до закону, товариство може виключити учасника. Таке рішення ухвалюється без урахування голосів учасника, який виключається. Якщо частка такого учасника у статутному капіталі товариства становить 50 % або більше, товариство може ухвалювати рішення, пов'язані з ліквідацією товариства, без урахування голосів цього учасника. Цікаво: цивільна правоздатність фізособи припиняється в момент її смерті (ч. 4 ст. 25 ЦК), а цивільна правоздатність юрособи – із дня

внесення до Єдиного державного реєстру запису про її припинення (ч. 4 ст. 91 ЦК). Отже, зі смертю фізособи або припиненням юрособи припиняється їх статус як учасника товариства, а тому говорити про виключення померлого/припиненого учасника юридично некоректно. Важливо: рішення про виключення учасника з товариства не може ухвалюватися шляхом опитування. Оскільки такі підстави тепер не передбачені законом, навіть наявність їх у статуті товариства не може бути причиною для виключення учасника! Як не дивно, але Законом № 2275 передбачено лише дві (вищевказані) підстави для виключення учасника з товариства. Тож відтепер, якщо поведінка учасника товариства буде недобросовісною або протиправною, примусово вилучити його зі складу учасників товариства не вдасться. Закон № 2275 не містить окремих норм щодо примусового виключення. Хоча ЦК та Закон № 1576 містять норми, які дозволяють простою більшістю голосів учасників виключити учасника зі складу товариства, якщо він систематично не виконує чи неналежно виконує обов'язки, або перешкоджає своїми діями досягненню цілей товариства. Зокрема, відповідно до Закону № 1576 підставами для прийняття рішення про виключення з товариства є: систематичне невиконання учасником обов'язків; неналежне виконання ним обов'язків; перешкоджання своїми діями досягненню цілей товариства (ст. 64); невнесення (унесення неповністю) свого вкладу до статутного капіталу товариства (ч. 2 ст. 52). Зверніть увагу: згідно із законодавчими змінами виключити учасника можна лише у двох випадках: у разі невнесення вкладу до статутного капіталу в установлений строк (п. 1 ч. 2 ст. 15 Закону № 2275); у разі смерті (припинення) учасника, якщо спадкоємці (правонаступники) своєчасно не звернулися із заявою про вступ до товариства (ч. 2 ст. 23 Закону № 2275). Пояснити такі кардинальні зміни можна тим, що існуючі раніше правові підстави для виключення учасника завжди залишали сумніви щодо правомірності, чесності та справедливості. До того ж, досить часто вони застосовувалися для виключення учасника, який є «неугодним» іншим учасникам. З іншого боку, що робити, коли учасник перешкоджає своїми діями

чи бездіяльністю нормальному функціонуванню товариства і його виключення є єдиною можливістю забезпечити нормальну діяльність товариства? Право на звернення до суду Якщо закон уже не дозволяє вищому органу товариства позбутися учасника за систематичне порушення ним зобов'язань, передбачених законом чи статутом, то можна скористатися правом на судовий захист і звернутися до суду з вимогою про виключення недобросовісного учасника. Сформована судова практика, підтримана Верховним Судом України, полягає в тому, що виключення учасника з товариства належить до виключної компетенції загальних зборів. Такий висновок зроблено в постанові ВСУ від 18.04.18 р. у справі № 922/1590/17 з посиланням на ст. 59 Закону № 1576 та ст. 145 ГК. Суд може перевірити рішення загальних зборів на відповідність його чинному законодавству, установивши, які саме факти невиконання обов'язків стали підставою для виключення учасника, у чому полягає систематичність невиконання учасником його обов'язків тощо (постанова ВСУ від 17.04.18 р. у справі № 922/1671/16). Виняткова компетенція полягає в тому, що лише один орган (збори учасників) може вирішувати питання про виключення учасника з товариства по суті. Це питання ні в якому разі не може бути передане на вирішення виконавчому органу. Рішення про виключення учасника з ТОВ ухвалюється ТОВ в особі вищого органу – загальних зборів учасників, а не учасниками як такими або судом. Проте однією з найважливіших конституційних гарантій забезпечення та захисту прав і свобод особи є закріплення права на судовий захист. Відповідно до ст. 55 Конституції України кожен має право будь-якими, не забороненими законом, засобами захищати свої права від порушень і посягань. Цієї думки дотримується і Європейський суд з прав людини. У його рішенні від 02.11.04 р. (справа «Трегубенко проти України») зазначено, що усунення (виключення) розгляду окремої категорії спорів з-під юрисдикції судів суперечить праву на доступ до суду, гарантованому ч. 1 ст. 6 Конвенції про захист прав людини й основних свобод. Судова практика також містить положення, які стають на захист судового врегулювання цього питання. Так, в окремій думці судді Верховного Суду Мамалуй О.О. від 18.04.18

р. у справі № 922/1590/17 зазначено: «Положення Цивільного кодексу України та Закону України «Про господарські товариства» не містять заборони щодо вирішення в судовому порядку спору про виключення учасника з товариства з обмеженою відповідальністю». Отже, суд в Україні може розглядати спір про виключення учасника з товариства і, виходячи з конкретних обставин справи, ухвалювати судові рішення з цього питання. Важливо: Закон № 2275 не містить ні порядку виключення, ні підстав для такого виключення, ні згадки про виключну компетенцію загальних зборів у цьому питанні, ні вимоги щодо кворуму, необхідного для правомочності загальних зборів, ні вимоги до порядку ухвалення рішення із зазначеного питання. Проте існують процедури заочного голосування та підписання протоколу одноосібно головою загальних зборів. За таких обставин, а також якщо в установчих документах чітко не врегульовано питання виключення учасників, їм може загрозувати протиправне позбавлення права участі в товаристві. Отже, аналіз змісту Закону № 2275 показує, що в ньому багато прогалин, колізій та невизначеностей. Тому ця правова невизначеність зобов'язує учасників товариств прискіпливо ставитися до розробки установчих документів, оскільки саме вони стануть єдиною запорукою стабільної господарської діяльності товариства. Зважаючи на останні зміни до законодавства, малоймовірно, що суди почнуть зобов'язувати учасників до виконання певних дій, хоча права на судовий захист ніхто не скасовує. Тому інструментом захисту для учасників має бути корпоративний договір, який цілком правомірно встановлюватиме порядок реалізації повноважень та дій учасника, а також санкції за недобросовісне виконання таких дій. Звісно, законодавець не залишив учасників ТОВ напризволяще і замість, хоч і спірних, але звичних норм про примусове виключення учасника пропонує учасникам врегулювати всі свої правовідносини та порядок управління товариством у корпоративному договорі. Корпоративний договір давно й ефективно застосовується в багатьох країнах і може передбачати всі можливі проблемні ситуації та способи їх розв'язання. Іншими словами, він дозволяє не лише запобігти виникненню

проблеми, але й заздалегідь передбачити способи її усунення. Практичні поради Виключаємо «зайвого» учасника через механізм збільшення статутного капіталу Запроваджений Законом № 2275 механізм збільшення статутного капіталу дозволяє контролюючим учасникам позбавлятися від інших учасників. Особливо таке може практикуватись у товариствах з великою кількістю так званих «пасивних» учасників. Алгоритм дій щодо виключення «недобросовісних», на думку контролюючого учасника, партнерів може бути таким: 1) на загальних зборах ухвалюється рішення про збільшення статутного капіталу товариства за рахунок додаткових вкладів учасників (ч. 1 ст 18 Закону № 2275); 2) учасники товариства вносять додаткові вклади протягом строку, встановленого рішенням загальних зборів учасників (ч. 5 ст. 18 Закону № 2275); 3) контролюючий учасник своєчасно вносить свій вклад до статутного капіталу товариства. Доля «недобросовісних» учасників у товаристві залежатиме від належного виконання обов'язку з унесення вкладу. Здебільшого негативно налаштовані «недобросовісні» учасники не стежать за життям товариства або навмисне ігнорують обов'язки з майнової участі в його діяльності; 4) після закінчення строку, встановленого рішенням загальних зборів учасників, виконавчий орган (далі – ВО) товариства надсилає учасникам, які прострочили внесення вкладу чи його частини, письмове попередження про таке прострочення (ч. 1 ст. 15 Закону № 2275); 5) якщо учасники товариства не внесли вклад протягом наданого додаткового строку, то ВО товариства скликає загальні збори учасників, які можуть ухвалити рішення про виключення з товариства учасника, який має заборгованість із унесення вкладу (п. 1 ч. 2 ст. 15 Закону № 2275). Як несумлінний учасник усупереч волі товариства може залишитись у його складі навіть за наявності підстав і необхідної кількості голосів для ухвалення рішення про виключення Учасник Іванов протягом 6 місяців з дати державної реєстрації ТОВ уніс тільки частину належного від нього вкладу. Оскільки він прострочив унесення частини вкладу, ВО товариства згідно з ч. 1 ст. 15 Закону № 2275 має надіслати йому письмове попередження про прострочення. Попередження має інформувати про невнесення

своєчасно частини вкладу та про додатковий строк, наданий для погашення заборгованості. Додатковий строк установлюється ВО чи статутом товариства, але не може перевищувати 30 днів. До закінчення строку, визначеного в попередженні, Іванов згідно з ч. 3 ст. 21 Закону № 2275 може відчужити частину своєї частки, яка є оплаченою, іншим особам (наприклад, синові). Щоб ця частина частки потрапила до сина без застосування норми про переважне право (ст. 20), таке відчуження здійснюється шляхом міни або дарування. Після того як ТОВ ухвалить рішення про виключення Іванова через невнесення ним вкладу для погашення заборгованості протягом наданого додаткового строку (п. 1 ч. 2 ст. 15 Закону № 2275), Іванов може вже наступного дня знову набути статусу учасника цього товариства. Для цього дружина подарує йому раніше отриману від нього в дар частину частки. Унаслідок такої «схеми» перед товариством знову постане питання, як позбутися несумлінного учасника. Як звести до мінімуму протиправні дії «недобросовісних» учасників товариства Установити певну міру «покарання» (у грошовому еквіваленті) учаснику корпоративного договору за порушення його умов. Розмір «покарання» має бути значним для порушника – здебільшого це буде засторогою щодо вчинення порушення. Головна мета корпоративного договору – забезпечити недефективне управління та результативну діяльність. Учасники ТОВ та АТ у корпоративному договорі можуть домовитися про зобов'язання: реалізовувати свої права в конкретний спосіб; утриматися (відмовитися) від реалізації своїх прав; голосувати у спосіб, передбачений корпоративним договором, на загальних зборах; узгоджено вчиняти інші дії, пов'язані з управлінням товариством; придбавати частки у статутному капіталі (акції) за певною ціною чи за умови настання визначених у договорі обставин; відчужувати частки у статутному капіталі (акції) за певною ціною чи за умови настання визначених у договорі обставин; утримуватися від відчуження часток (акцій) до настання визначених у договорі обставин. Тож висновок дуже простий і зрозумілий: у разі створення ТОВ одним статутом не обійтися (до того ж, законодавчі вимоги до нього зведено до мінімуму). Законом № 2275 регламентовано застосування такого

правового інструменту, як корпоративний договір. Використання його в діяльності товариства – це не просто рекомендація, а наполеглива порада. Це дасть змогу забезпечити: стабільність та послідовність в ухваленні найважливіших для товариства рішень; ефективну професійну діяльність її учасників; утримання учасників від «протиправних» дій, що можуть зашкодити товариству, та притягнення до відповідальності учасників за такі діяння.

Подробнее по ссылке: Джерело